

РОЗВИТОК ІНТЕГРОВАНОЇ СИСТЕМИ НАУКОВОЇ І НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

У статті розглянуто особливості функціонування систем наукової та науково-технічної діяльності наукових установ Міністерства оборони України в контексті європейського досвіду держав-членів НАТО (далі – NINTD), перспективи законодавчої та нормативно-правової бази щодо Коротко викладено організацію військових досліджень:

бачення наукових установ Міністерства оборони України та Командування Об'єднаних сил щодо основних питань організації НІНТД, використання різних моделей організації та проведення досліджень у військовій науці, контролю якості наукової продукції, її комплексної оцінки та ступеня секретності наукової інформації;

деякі аспекти особливостей функціонування систем управління суб'єктами НІНТД, основні принципи та підходи до створення та розвитку національних наукових систем у сфері військової науки. Аналіз основних особливостей функціонування систем наукової та науково-технічної діяльності наукових установ Міністерства оборони України в контексті європейського досвіду держав-членів НАТО.

У статті використано систему загальнонаукових та спеціальних методів теоретичного та емпіричного дослідження: аналіз наукових публікацій, представлених у зарубіжній періодиці, та відкритих матеріалів з досліджуваної проблематики в мережі Інтернет, систематизація наукових джерел, узагальнення та системний підхід.

Аналіз існуючої системи наукових установ Збройних Сил України переконливо свідчить про наявність низки проблемних організаційно-технічних питань та функціонування системи наукової та науково-технічної діяльності Збройних Сил України, які суттєво знизити його ефективність. Насамперед це пов'язано з недосконалістю нормативно-правової бази, організаційно-штатної структури наукових підрозділів, системи їх комплексного забезпечення. Крім того, вжиті заходи системою керівництва Збройних Сил України та управління військами (силами) призвели до необхідності вдосконалення вертикалі управління науковими установами Збройних Сил України. В таких умовах виникає необхідність розробки обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення ефективності діючої системи наукових установ Збройних Сил України на основі відповідного науково-методичного апарату.

Ключові слова: Збройні Сили; наукові дослідження; модель організації воєнно-наукових досліджень; організація наукової і науково-технічної діяльності; система воєнно-наукових досліджень.

Вступ. В умовах сучасних загроз з урахуванням продовження реалізації Російською Федерацією стратегії ведення бойових дій в нових формах, особливої уваги потребує питання оцінювання ефективності функціонування існуючої системи наукових установ Збройних Сил України. Актуальність даного питання обумовлене необхідністю забезпечення органів військового управління військ (сил) результатами наукових досліджень, які дозволяють прийняти обґрунтовані рішення щодо:

- подальшого розвитку Збройних Сил України;
- удосконалення форм і способів застосування військ (сил);
- створення дієвої системи їх підготовки та всебічного забезпечення;
- приведення організаційно-штатних структур та чисельності у відповідність до визначених функцій та завдань;
- забезпечення необхідного рівня укомплектованості наукових установ фахівцями вищої кваліфікації;
- прийняття на озброєння нових (модернізованих) зразків озброєння та військової техніки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сьогоднішній день на шляху України до

Європейського наукового простору та необхідності приведення вітчизняної законодавчої бази щодо воєнної науки у відповідність до прийнятих міжнародних стандартів, а також до умов, що склалися на цей час в Україні, а саме до нових викликів, пов'язаних з війною розв'язаною Російською Федерацією проти України (введенням воєнного стану в державі), особливої уваги потребують питання подальшого удосконалення існуючої наукової системи (моделі) організації наукової і науково-технічної діяльності в системі Міністерства оборони України з урахуванням принципів та підходів держав-членів і партнерів НАТО (далі – НІНТД).

Існуюча модель організації НІНТД в системі Міністерства оборони України є абстрактною, яка по собі виявляє причинно-наслідкові взаємозв'язки між системою управління, наукових установ та консультативно-дорадчих органів в процесі їх функціонування в рамках загальної системи НІНТД. Головною метою побудови даної моделі є вироблення політики Міністерства оборони України у сфері НІНТД та розв'язання проблем щодо узгодженості рішень з найбільш важливих питань розвитку воєнної науки та пріоритетних завдань і перспектив розвитку Збройних Сил України, тощо. Загалом, по своїй суті, зазначений процес являється формальним описом об'єкта моделювання – сучасної системи НІНТД Міністерства оборони України, який по собі відображає напрями, тобто наші погляди на існуючі у цій сфері проблемні питання (суттєві недоліки) та наше бачення щодо можливих шляхів їх вирішення.

Тому питання напрямків удосконалення існуючої моделі організації НІНТД в системі Міністерства оборони України мають розглядатися через призму системного аналізу складових сучасної системи НІНТД (системи управління, наукових установ та консультативно-дорадчих органів), аналізу причинно-наслідкових зв'язків між ними тощо. Основним завданням у цьому аспекті є винайдення оптимальних підходів:

до питань щодо напрямків удосконалення існуючої моделі організації НІНТД в системі Міністерства оборони України з урахуванням принципів та підходів держав-членів і партнерів НАТО, а також запозичення їх передового досвіду щодо питань організації наукових досліджень у сфері оборони держави;

до питань щодо структури удосконаленої моделі організації НІНТД, автоматизації впровадження результатів моделювання за рахунок цифровізації процесів розв'язання завдань воєнної науки, поєднання логіки та поглядів на проблеми, що розв'язуються в Міністерстві оборони та Генеральному штабі Збройних Сил України;

до питань щодо шляхів удосконалення нормативно-правового забезпечення організації НІНТД в системі Міністерства оборони України та визначення основних нормативно-правових документів для внесення змін і доповнень.

У першу чергу, це сприятиме розробленню проєкту удосконаленої системи (моделі) організації НІНТД в системі Міністерства оборони України з урахуванням принципів та підходів держав-членів і партнерів НАТО, а також пропозицій щодо внесення змін та доповнень в існуючу нормативно-правову базу з питань організації НІНТД в системі Міністерства оборони України [1-4].

Разом з тим, розглядаючи проблематику внесення змін та доповнень до нормативно-правових документів з питань НІНТД в системі Міністерства оборони України, необхідно зазначити, що на сьогодні ключовим стало переопрацювання питань щодо планування НІНТД, врахування при цьому заходів оборонної реформи, передбачених Стратегічним оборонним бюлетенем України та Державною цільовою оборонною програмою розвитку Збройних Сил України до 2026 року, Державною цільовою програмою розвитку озброєння та військової техніки на період до 2026 року [2,6]. Також визначено, що основним нормативним документом для внесення змін та доповнень, має стати Положення про організацію наукової і науково-технічної діяльності в системі Міністерства оборони України, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 27.07.2016 року № 385 і зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22.08.2016 року за №1172/29302 (із змінами і доповненнями, внесеними наказами Міністерства оборони України від 11.12.2019 року № 635, від 31.08.2020 року № 306) – саме його розділ щодо організації планування НІНТД в системі Міністерства оборони

України і лише в контексті щодо зміни у підходах до нього, структуризації та розширення (уточнення за потреби окремих питань) та доповнення окремими пунктами щодо сумісності процесів планування з оборонним плануванням в Міноборони і Збройних Силах України на основі спроможностей та підходів до організації ННТД в державах-членах і партнерах НАТО [5].

Таким чином, актуальним є вирішення питання розвитку інтегрованої системи ННТД у ЗС України для забезпечення наукового супроводження формування та реалізації заходів державної політики у воєнній сфері, підвищення спроможностей Збройних Сил України для захисту територіальної цілісності і недоторканості України, ведення всеохоплюючої оборони та вирішення актуальних потреб підготовки, забезпечення та застосування військ (сил) Збройних Сил України.

Метою статті є аналіз основних особливостей функціонування систем наукової і науково-технічної діяльності наукових установ Збройних Сил України в контексті європейського досвіду держав-членів НАТО для розв'язання визначених завдань роботи, а саме: проведення аналізу існуючої моделі організації ННТД в системі Міністерства оборони України, обґрунтувати напрями удосконалення моделі організації ННТД в системі Міністерства оборони України з урахуванням принципів та підходів держав-членів і партнерів НАТО та розроблення пропозицій щодо внесення змін та доповнень в існуючу нормативно-правову базу з питань організації ННТД в системі Міністерства оборони України, в процесі дослідження проведення порівняльного аналізу систем наукових досліджень у сфері оборони України та державах-членах і партнерах НАТО.

У статті використано систему загальнонаукових і спеціальних методів теоретичного та емпіричного дослідження: аналіз наукових публікацій викладених у періодичних іноземних виданнях та відкритого матеріалу з досліджуваної проблематики в Інтернеті, систематизація наукових джерел, узагальнення та системний підхід.

Виклад основного матеріалу. У загальному комплексі завдань розвитку Збройних Сил України значна увага приділялася підвищенню ефективності та функціонування системи воєнно-наукових досліджень у Збройних Силах України.

Водночас деякі запровадженні останніми роками заходи призвели до негативних наслідків. Останнім часом основні повноваження щодо управління науково і науково-технічною діяльністю перебрало на себе Міністерство оборони України, і це управління інтегроване з управлінням військовою освітою, як наслідок за багатьма напрямками, зв'язок між виробниками воєнно-наукової продукції та її основним споживачем – Збройні Сили України, майже втрачено.

Аналіз свідчить, що впродовж останніх років простежується певне нехтування вітчизняною наукою в тому розумінні, що відповіді на питання будівництва Збройних Сил України дає, насамперед, досвід армій провідних країн світу, але не діяльність вітчизняних наукових установ. Зокрема, на сьогодні моделюванням не охоплюються низка питань щодо оборонного планування в державі, питань стратегії воєнної безпеки та загалом шляхів досягнення цілей державної політики у воєнній сфері, у тому числі і питань щодо державного замовлення на підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації для наукових установ та ВВНЗ Збройних Сил України, що являється основним недоліком моделі. Крім того, моделюванням не охоплюються такі важливі питання сьогодення, як урахування принципів та підходів до організації ННТД в державах-членах і партнерах НАТО.

Тому, враховуючи вищевикладене, з метою розв'язання вищезазначених недоліків, постало завдання щодо винайдення обрису удосконаленої системи організації ННТД в системі Міністерства оборони України, з характерними (притаманними лише їй, як стандартними та специфічними) вимогами.

На сьогодні, до основних стандартних вимог до систем віднесені:

адекватність – тобто, відповідність систем для проведення дослідження (розв'язання) поставлених завдань;

точність в отриманні результатів – відповідність ступеню отриманих результатів (з раніше встановленими та/або бажаними);

універсальність – можливість використання системи для розширення кола завдань дослідження;

доцільна економічність систем – адекватність отриманих результатів дослідження з фінансовими затратами на нього.

До основних специфічних вимог:

спроможність системи щодо найбільш повного розкриття проблематики стосовно організації НІНТД в Міноборони України, на основі як вітчизняного так і зарубіжного досвіду у цій сфері;

структура системи має формуватися із використанням єдиних підходів до організації НІНТД як в системі Міністерства оборони України так і у Збройних Силах України;

стиль і термінологія формулювань, які використовуються для опису результатів моделювання, повинні бути зорієнтовані на визначений (затребуваний) кінцевий результат, мають мати однакове розуміння проблематики щодо наукової діяльності як з боку замовників так і з боку виконавців.;

спроможність отримання та обробки як загальнодоступної наукової інформації так і інформації обмеженого доступу.

співпраці та взаємодії між замовниками і виконавцями досліджень.

Важливою умовою подальшого удосконалення системи наукових установ у воєнно-наукових досліджень є, координація НІНТД між замовниками і виконавцями в оборонній галузі, результативність якої значною мірою залежить від чіткої постановки завдань. Очевидно, що провідна роль тут належить замовникам досліджень.

У перспективі наука має функціонувати в середовищі, яке характеризується конкуренцією виконавців наукових досліджень. Це дозволить впровадити в організацію та планування наукової і науково-технічної діяльності елементів ринкових відносин між замовниками і виконавцями воєнно-наукової продукції дало б змогу досить швидко, протягом певних років, усунути серйозні недоліки існуючої системи наукових досліджень наукових установ і поставити її на вивільнення формалізму.

Система управління науковою і науково-технічною діяльністю у Збройних Силах України є складовою системи управління Збройних Сил України і забезпечує в даний час виконання завдань науковими установами.

Розвиток Збройних Сил потребує проведення досліджень за багатьма напрямками на стратегічному, оперативному і тактичному рівнях за наступними темами, а саме:

з воєнно-політичних проблем – оцінка та прогноз загроз у воєнній сфері, стратегічне оборонне планування розвитку спроможностей Збройних Сил України та інших складових сил оборони, наукове супроводження оцінки, прогнозування та процесів розвитку безпекового середовища довкола України на середньострокову та довгострокову перспективу та інші;

з воєнно-економічних проблем – наукове супроводження заходів формування системи управління ресурсами Міністерства оборони України, Збройних Сил України, інших складових сил оборони в контексті виконання процесів стратегічного оборонного планування на основі спроможностей;

з воєнно-теоретичних проблем – удосконалення системи управління, оптимізації та уніфікації організаційно-штатної структури та чисельності органів військового управління, уточнення повноважень їх керівників відповідно до стандартів НАТО;

з військово-технічних проблем – наукове супроводження заходів Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки Збройних Сил;

з воєнно-історичних проблем – узагальнення історичного досвіду минулих війн та сучасних збройних конфліктів, застосування збройних сил держав світу, розвитку засобів, форм і способів ведення збройної [17].

Збереження наявного наукового потенціалу потребує концентрації наукових колективів і кадрів у системі існуючих науково-дослідних установ із врахуванням їхнього наявного і перспективного наукового потенціалу.

Забезпечення незалежного оцінювання спроможностей науково-дослідних установ і підрозділів ВВНЗ може забезпечити незалежний (позавідомчий) науково-організаційний підрозділ урядового підпорядкування (на зразок національного центру досліджень Польщі). Для оцінювання необхідно введення на державному рівні наукометричної методики оцінювання наукової і науково-технічної діяльності, а також створення наукометричної бази і забезпечення відкритого доступу до рейтингу вчених і установ.

Враховуючи те, що у перспективній структурі Збройних Сил України будуть розділені функції підготовки і застосування між Генеральним штабом Збройних Сил України і видами Збройних Сил, при цьому функції підготовки видів будуть покладені на командувачів видів Збройних Сил, доцільно передбачити розвиток системи науково-дослідних установ (підрозділів ВВНЗ), що виконують дослідження за тематиками розвитку виду у підпорядкуванні командувачів видів Збройних Сил.

На стратегічному рівні проводити розвиток науково-дослідних установ за напрямком забезпечення проведення досліджень ефективності застосування Збройних Сил і їх угруповань у сучасних військових конфліктах, та розробки і наукового супроводження доктрин і стратегій розвитку і застосування Збройних Сил і видів Збройних Сил.

Напрямки військово-технічної науки можливо об'єднувати шляхом єдиної координації наукових досліджень однією з науково-дослідних установ, яка буде визначатись провідною за результатами незалежного оцінювання її спроможностей. Визначення пріоритету необхідно здійснювати на конкурсній основі при незалежному оцінюванні.

На майбутнє вдосконалення системи управління науковою і науково-технічною діяльністю доцільно спрямувати на забезпечення управління науковими дослідженнями наукових і науково-випробувальних установ та ВВНЗ в умовах комерціалізації виконання наукових досліджень. Окрема необхідно проводити управління дослідженнями за напрямком прогнозу складу системи наукових досліджень Збройних Сил України, місця і змісту досліджень у системі досліджень НАТО.

Додаткового вивчення потребують питання управління із інформаційного забезпечення науково-дослідних робіт на всіх рівнях їх проведення.

Як висновок, можна сказати, що система управління науковою і науково-технічною діяльністю у Збройних Силах України забезпечує в даний час виконання завдань системою військової науки.

Розвиток Збройних Сил потребує проведення досліджень за багатьма напрямками на стратегічному, оперативному і тактичному рівнях.

Збереження наявного наукового потенціалу потребує концентрації наукових колективів і кадрів у системі існуючих науково-дослідних установ із врахуванням їхнього наявного і перспективного наукового потенціалу.

Незалежне оцінювання спроможностей наукових установ у Збройних Силах України може забезпечити незалежний (позавідомчий) науково-організаційний підрозділ.

Враховуючи те, що у перспективній структурі Збройних Сил України будуть розділені функції застосування, підготовки, забезпечення між Міністерством оборони, Генеральним штабом Збройних Сил України і видами Збройних Сил, доцільно передбачити відповідний розвиток системи НІНТД.

Окремо хотілось сказати про необхідність проведення досліджень за напрямком прогнозу складу системи наукових установ Збройних Сил України, місця і змісту досліджень у системі досліджень НАТО.

Підважуючи підсумки ми бачимо, що на шляху України до Європейського наукового простору та необхідності приведення вітчизняної законодавчої бази щодо воєнної науки, у відповідність до прийнятих міжнародних стандартів, а також до умов, що склалися в Україні, а саме до викликів, пов'язаних з війною, розв'язаною Російською Федерацією проти України,

особливої уваги потребують питання щодо удосконалення існуючої системи (моделі) з організації наукової і науково-технічної діяльності наукових установ в системі Міністерства оборони України з урахуванням принципів та підходів держав-членів і партнерів НАТО [3,4].

Щодо бази даних стосовно принципів та підходів у питаннях стосовно організації систем воєнно-наукових досліджень в державах-членах НАТО, визначені такі принципи: безперервність, єдність, гнучкість та реальність.

Також визначено, що усі зазначені принципи віднесені до проблематики планування у сфері ННТД. Принцип безперервності передбачає процес планування ННТД, як безперервний у часі, принцип єдності передбачає, що планування воєнно-наукових досліджень в структурних підрозділах Міністерств оборони країн-членів НАТО повинно мати системний характер, а робота з питань планування повинна здійснюватися у єдиному напрямку щодо забезпечення розвитку сил оборони держав тощо. Принципи гнучкості та реальності полягають у чіткому їх реагуванні на виклики, воєнні загрози державам та на непередбачувані воєнні обставини.

За результатами даного наукового дослідження визначено, що існуюча система являється абстрактною військовою моделлю, основним призначенням якої є моделювання результатів функціонування системи управління, системи наукових установ Збройних Сил України та систем консультативно-дорадчих органів Міністерства оборони і Збройних Сил України, з метою формування та/або вироблення (надання) вихідної інформації (паketу документів відповідного типу) за наступною проблематикою: політика Міністерства оборони України у сфері безпеки і оборони держави; розв'язання проблем розвитку воєнної науки і технологій; розвиток військової освіти; управління та планування ННТД в системі Міністерства оборони України.

Так, мабуть кожна провідна країна світу ставить перед собою питання, чи необхідно взагалі проводити оборонні дослідження і розробки та яка повинна бути їх роль у національній оборонній політиці. Це питання є фундаментальним й викликане тим міркуванням, що багато потреб збройних сил можуть бути задоволені ринком, уникаючи при цьому необхідності несення витрат та ризиків.

Крім того, для підвищення якості та ефективності наукової і науково-технічної діяльності у наукових установах потрібно створити перспективну інформаційну систему (інтегроване науково-інформаційне середовище) наукової і науково-технічної діяльності, яка буде будуватися навколо процесів наукової і науково-технічної діяльності, що дозволить забезпечити, а саме:

електронний документообіг щодо наукової і науково-технічної діяльності Збройних Сил України;

швидку та зручну комунікацію представників наукових установ щодо наукової і науково-технічної діяльності Збройних Сил України;

автоматизований збір (отримання, реєстрації, обліку, збереження) інформації щодо наукової і науково-технічної діяльності Збройних Сил України;

створення внутрішнього інформаційного ресурсу та швидкий доступ представників наукових установ до необхідної інформації щодо наукової і науково-технічної діяльності Збройних Сил України (рис. 1).

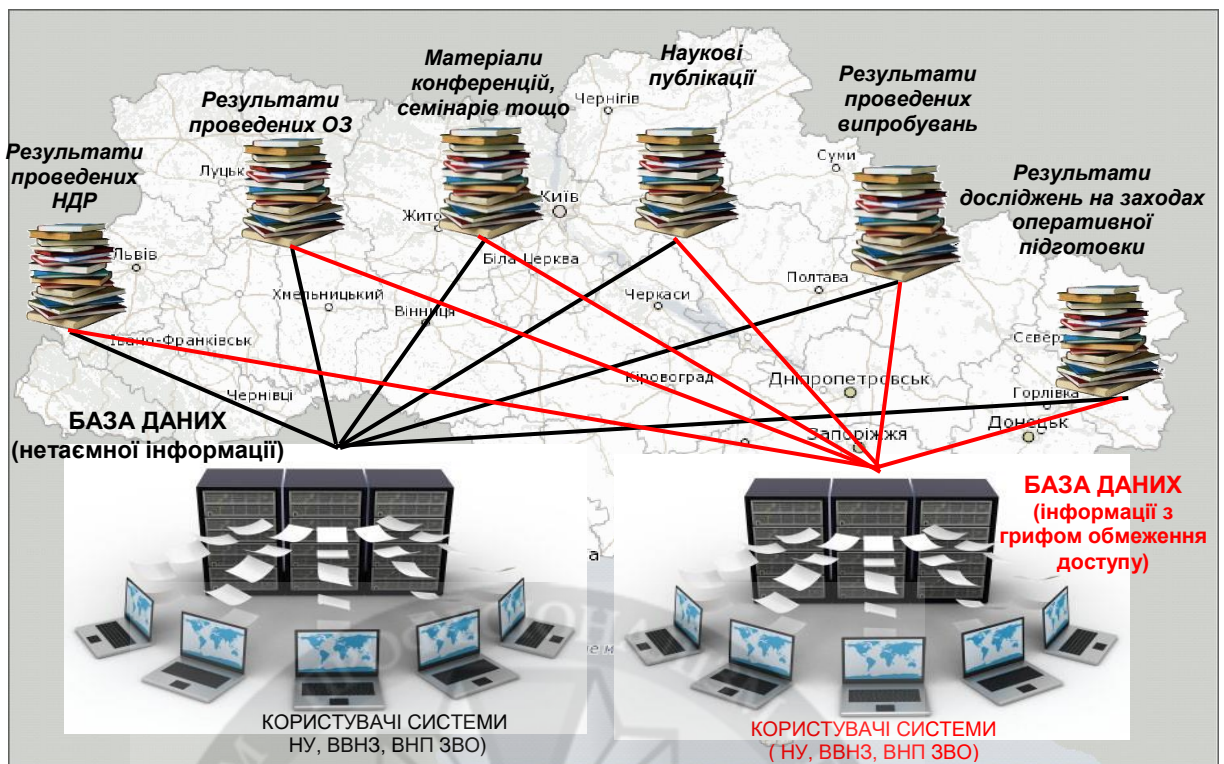

Рисунок 1 – Інтегроване науково-інформаційне середовище

Інформаційна система забезпечення наукової і науково-технічної діяльності повинна мати окремий контур для доступу до інформації з обмеженим доступом. Щодо контуру для роботи з відкритою інформацією, то вочевидь більшість інформаційних потреб військового науковця може забезпечити Національний депозитарій академічних текстів. У цьому не накопичуються лише матеріали виконаних оперативних завдань. Іноді оперативні завдання за обсягом досліджень дорівнюють науково-дослідним роботам.

Разом з тим, розглядаючи зазначену модель у військово-технічній транскрипції, модель представляє собою умовно сформоване інформаційне наукове середовище, яким охоплюється уся сфера діяльності суб'єктів НІНТД з питань планування, створення, накопичення, збереження та перетворення і споживання інформації. Іншими словами, це сукупність технічних і програмних засобів зберігання, обробки і передачі (поширення) результатів моделювання. За своїм масштабом, дане інформаційне середовище має усі притаманні риси загальнодержавного ієрархічного рівня, тобто може слугувати однією із складових перспективної моделі розвитку держави [15].

Висновки. Проведений аналіз функціонування існуючої системи наукових установ Збройних Сил України переконливо свідчить про наявність низки проблемних питань організаційного та технічного характеру та функціонування системи наукової і науково-технічної діяльності Збройних Сил України, які значно знижують її ефективність.

Насамперед, це пов'язано з недосконалою законодавчою та нормативно-правовою базою, організаційно-штатною структурою наукових підрозділів, системою їх всебічного забезпечення. Крім того, проведені заходи системи керівництва Збройних Сил України та управління військами (силами) призвели до необхідності удосконалення вертикалі управління науковими установами Збройних Сил України.

У таких умовах виникає необхідність вироблення обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення ефективності функціонування існуючої системи наукових установ Збройних Сил України на підставі відповідного науково-методичного апарату.

Виходячи з зазначеного, застосування системного підходу для вивчення організації функціонування системи НІНТД дає змогу значно розширити уявлення про її сутність і

тенденції розвитку, глибоко та всебічно розкрити зміст процесів, що відбуваються, виявити об'єктивні закономірності формування цієї багатоаспектної системи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Тимчасова інструкція з організації робіт у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України щодо впровадження стандартів НАТО, затверджена заступником Міністра оборони України 09 вересня 2016 року.

2. Закон України "Про вищу освіту" від 01.07.2014 № 1556-VII (із змінами) // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page> (дата звернення: 14.12.2018).

3. Положення про науково-інформаційну діяльність у Збройних Силах України, затверджено наказом Міністерства оборони України від 27 вересня 2000 року № 315 (із змінами), втратило чинність.

4. Закон України "Про наукову і науково-технічну діяльність" від 26 листопада 2015 року № 848-VIII (із змінами) // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19/page> (дата звернення: 14.12.2018)

6. Положення про організацію наукової і науково-технічної діяльності у Збройних Силах України, затверджено наказом Міністерства оборони України від 27 липня 2016 року № 385 (зі змінами) / База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1172-16> (дата звернення: 12.12.2018)

7. Статут наукової і технологічної організації НАТО [Електронний ресурс]. Режим доступу: 2145-17.1215. Капосльоз Г.В. Системи військово-наукових досліджень зарубіжних країн.– Київ: НУОУ, 2018.

8. Офіційний сайт МО США. [Електронний ресурс].Режим доступу 2243–21.2. Капосльоз Г.В. Системи військово-наукових досліджень зарубіжних країн.– Київ: НУОУ, 2018.

9. Заключний звіт про НДР шифр "Сирена-М", м. Львів, АСВ, –С.74.

REFERENCES:

1. Tymchasova instruktziia z orhanizatsii robit u Ministerstvi oborony Ukrainy ta Zbroinykh Sylakh Ukrainy shchodo vprovadzhennia standartiv NATO, zatverdzhena zastupnykom Ministra oborony Ukrainy 09 veresnia 2016 roku.

2. Zakon Ukrainy "Pro vyshchu osvitu" vid 01.07.2014 № 1556-VII (iz zminamy) // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page> (data zvernennia: 14.12.2018).

3. Polozhennia pro naukovo-informatsiinu diialnist u Zbroinykh Sylakh Ukrainy, zatverdzheno nakazom Ministerstva oborony Ukrainy vid 27 veresnia 2000 roku № 315 (iz zminamy), vtratilo chynnist.

4. Zakon Ukrainy "Pro naukovu i naukovo-tekhnichnu diialnist" vid 26 lystopada 2015 roku № 848-VIII (iz zminamy) // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19/page> (data zvernennia: 14.12.2018)

5. Polozhennia pro orhanizatsiiu naukovoї i naukovo-tekhnichnoi diialnosti u Zbroinykh Sylakh Ukrainy, zatverdzheno nakazom Ministerstva oborony Ukrainy vid 27 lypnia 2016 roku № 385 (zi zminamy) // Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» / VR Ukrainy. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1172-16> (data zvernennia: 12.12.2018)

6. Ofitsiinyi sait MO SShA. [Elektronnyi resurs].Rezhym dostupu 2243–21.

7. Kaposloz H.V. Systemy viiskovo-naukovykh doslidzhen zarubizhnykh krain.– Kyiv:

NUOU, 2018.

8. Zakliuchnyi zvit pro NDR shyfr "Syrena-M" , m. Lviv, ASV, – p.74.

Matsovytyi V. A.

**DEVELOPMENT OF AN INTEGRATED SCIENTIFIC AND SYSTEM
SCIENTIFIC AND TECHNICAL ACTIVITIES IN THE ARMED FORCES OF
UKRAINE**

The article considers the peculiarities of the functioning of the systems of scientific and scientific-technical activities of scientific institutions of the Ministry of Defense of Ukraine in the context of European experience of NATO member states (hereinafter - NINTD), prospects of legislation and regulations on the organization of military research briefly outlined:

vision of scientific institutions of the Ministry of Defense of Ukraine and the Joint Forces Command on the main issues of NINTD organization, use of various models of organization and conduct of research in military science, quality control of scientific products, its comprehensive evaluation and degree of secrecy of scientific information;

some aspects of the peculiarities of the functioning of management systems of NINTD subjects, basic principles and approaches to the creation and development of national research systems in the field of military science.

Purpose. analysis of the main features of the functioning of systems of scientific and scientific-technical activity of scientific institutions of the Ministry of Defense of Ukraine in the context of the European experience of NATO member states. The article uses a system of general scientific and special methods of theoretical and empirical research: analysis of scientific publications presented in foreign periodicals and open material on the researched issues on the Internet, systematization of scientific sources, generalizations and systematic approach. The analysis of the existing system of scientific institutions of the Armed Forces of Ukraine convincingly shows the existence of a number of problematic organizational and technical issues and the functioning of the system of scientific and scientific-technical activities of the Armed Forces of Ukraine, which significantly reduce its effectiveness. First of all, this is due to the imperfect legal and regulatory framework, organizational and staffing structure of scientific units, the system of their comprehensive support. In addition, the measures taken by the system of leadership of the Armed Forces of Ukraine and the management of troops (forces) have led to the need to improve the vertical management of scientific institutions of the Armed Forces of Ukraine. In such conditions, there is a need to develop sound recommendations for improving the efficiency of the existing system of scientific institutions of the Armed Forces of Ukraine on the basis of the relevant scientific and methodological apparatus.

Keywords: functioning of the existing system, scientific institutions, scientific research and scientific and technical (experimental) developments, the model of organization of military research; organization of scientific and scientific-technical activities; system of military research; policies, principles, approaches to solving organizational problems in the field of military science.